

REDACTIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefranse nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se întorc.

INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și
la celelalte Birouri de anunțuri:
— În Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emerich Leiser.
Heinrich Schalek. Rudolf Weiss.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelk.
— În Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o colonă 6 or.
— Publicări mai dese după
tarif și învoială.
RECLAME pe pagina a 8-a o
seriă 10 or. sau 30 banl.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 banl. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 167.

Brașov, Vineri 28 Iulie (10 August).

1900.

Doi se certy și țera plătesce.

Un articol foarte piscător pentru fostul ministru-președinte Banffy a publicat unul din organele lui Szell, „Budapesti Hirlap“, din incidentul vizitei lui Koerber la Ratot. Din acest articol vedem, că frecările între acești doi rivali au ajuns la un punct culminant.

Este puțin delicat, decât șeful de ați al guvernului face imputări așa de grave antecesorului său, cum este că acesta (Banffy) a lucrat alături cu Thun și introducă nu numai în Austria absolutismul, dăr și în Ungaria, și că nu mult a lipsit ca Banffy să introducă în Budapesta și starea de asediu.

Articolul, despre care recunoșce acum și foia lui Banffy, că a fost inspirat direct de Coloman Szell, mai amenință și cu ore-cari destăinuirii, firesce foarte neplăcute lui Banffy, pentru viitor, și toate acestea numai pentru a ajunge la concluziunea, că Banffy de dragul pac-tului economic cu Austria era gata a se învoi să se distrugă și în Austria și aici constituțiunea, ca să vină absolutismul austriac și maghiar; pre când Szell ar fi salvat nu numai constituționalismul în Ungaria, ci și pe cel din Austria, întrucât acolo n'ar mai fi vorba de absolutism, ci numai de aceea, cum se se potă pună éráși în picior parlamentarismul.

Nimeni nu se va îndoi de înclinările reacționare ale lui Banffy. Dăr cine va crede cele-ce le istoricesc foile guvernamentale despre marile succese ale lui Szell față cu Austria și despre aceea, că n'ar mai avé témă de nimic ce s'ar puté petrece dincolo de Laita? Nu scim de unde acesta și-ar puté lua atâta încredere și siguranță în mersul lucrurilor.

Pe când scriem rândurile de față Szell va sosi deja la Ischl, unde se va tiné sfatul decisiv cu privire la atitudinea guvernelor în tómnă acésta. Póte că se va mai afla și de astă-dată vre-o formulă de mul-comire, dăr acésta nu va fi decât o amânare a oricărei soluțiuni a crisei și, după cum spun foile guvernului, séu mai bine đis după cum s'a dat cuvântul de ordine, Coloman Szell nici că dorește alt-ceva, decât să se amâne crisa din Austria cât se va puté mai mult. Căci așa e credința lui Szell, că tóte câte s'au petrecut până acuma — chiar și punerea în lucrare a paragrafului 14 în Austria — corespund cerințelor constituționalismului, și că pe câtă vreme va exista reciprocitatea între ambele țări, fiă și cu ajutorul ordonanțelor împărătesci, Ungaria n'are a-se teme de nimic.

Ba foia, de care am amintit, merge un pas și mai departe și dăce, că nici n'ar fi de-ocamdată în interesul Ungariei ca „Reichsrath“-ul să funcționeze éráși regulat, deóre-ce în cazul acesta el ar respinge pac-tul cu Ungaria...

Așa dăr Cehii și Nemții se se certe mai departe între ei, ca Ungaria să câștige timp.

Lucrurile însă de sigur nu se vor desfășura așa cum își propune Szell. Pentru acésta vor îngriji nu numai Cehii și Germanii, dăr va îngriji și prietinel său cel mai scump, Banffy. Organul partidei populare cel puțin constată c'un fel de satisfacțiă, că Szell nu mai este ađi decât locțiitorul lui Banffy și că s'a dovedit, că devisa „drept lege, și dreptate“ e totuși mai slabă decât devisa de „factor prin fapte“ (a lui Banffy).

„Acești doi politiciani faimoși se certy și se hărțuesc“, dăce amintita foia, „ér socotéla o plătesce țera întrégă. Bacșiul l'au și dus deja cu ei emigranții evrei din România, fiind-că șovinistul Schlesinger Sandor Pal li l'a dat lor cu generositate veritabil maghiară“ („echt-magyar“).

Congresul internațional studențesc la Paris.

Paris, 5 August 1900.

(Dela corespondentul nostru special.)
La 3 și 4 August a. c., Vineri și Sâmbătă, au sosit număróse delegațiuni de studenți universitari primite la gară cu entuziasm de către studenții parizieni.

Sunt reprezentați studenții tuturor popórelor din Europa, cum și studenți din alte continente. Se disting câteva delegațiuni pitoresci din Melbourne (Australia), Tunis (Algeria), Itaca, New-York, Chicago, Smyrna (Asia mică) și Lahore (Indiile englese).

Reședința asociației generale a studenților din Paris, decorată cu drapelele tuturor popórelor reprezentate, e locul de întâlnire a studenților, cari fraterniséză și cari dau un tablou pitoresc prin varietatea poetică a costumelor naționale.

Face haz, că unii Unguri (bine îngrășați la chimir de guvernul maghiar) sunt în „disz-maghiar“.

Studenții români sunt reprezentați astfel: dela București: Demetrescu-Brăila, Popescu-Pion, Gh. Dimitriu, D. Ionescu și Gr. Vasiliu; studenți dela Clușid, Pesta, Viena, Pojon, Oradea, Múnich, Zúrich, Graz sunt reprezentați de Ioan Scurtu; studenții români din Paris sunt reprezentați în număr mare oonduși de d-l Dr. Negulescu, Henri Durand, N. Ioaniu și T. Ghica.

Toți studenții români, decorați cu cocarde naționale, sunt obiectul caldelor ovatiunii ale tuturor, mai ales ale fraților latini, cari se intereséză mult de cestiunea națională.

Frații italieni pórtă dolii pentru Regele Umberto.

Congresul s'a inaugurat ađi în palatul „Sorboniei“.

Sute de studenți, grupați după naționalitate și purtând drapelele lor naționale, au constituit un cortej imponent. Multă lume adunată îi aclamă mereu. Studenții români cu drapelele lor au fost viu aclamați în sala Congresului.

D-l L. Bolcaș, vice-președintele secției române, fiind împedecat să ia parte la congres, a fost ales unanim d-l Ioan Scurtu.

Coresp.

Congres latin. Ađi primim scirea, că la 9 și 10 Aug. studenții latini arangéză un mare congres latin de fraternisare. Se vor trata și cestiunile naționale ale popórelor latine oprimate, în special cauza română.

Omorul politic din București.

Cu privire la pașii, ce i-a întreprins guvernul român la Sofia pe cale diplomatică pentru a constrînge pe guvernul bulgar să nu mai tolereze uneltirile comitetului secret revoluționar de acolo, cetim în „Timpul“ din București următoarele:

Din cercetările justiției în cestiunea asasinării regretatului Ștef. Mihăileanu s'a dovedit neîndoios încă dela început, că autorii morali ai acestei crime îndrăznețe sunt membrii comitetului macedonean bulgar din Sofia.

În urma acestei constatări, guvernul nostru a dat ordin agentului diplomatic al României la Sofia să atragă din nou atențiunea guvernului principatului vecin asupra apucăturilor comitetului macedonean, presidat de Boris Saratoff, care mai acum câte-va zile a încercat să asasineze în Sofia điva în amiața-mare pe cetățenul român Theodor Cradja.

Decă propaganda, prin fapt tot atât de primejdiosă ca aceea a anarhiștilor din Occident, ar fi tolerată mai departe de guvernul bulgar, ar fi o necesitate imperioasă pentru guvernul român de a lua în contra număróșilor Bulgari din țéră măsurile pe cari buna ordine și necesitățile politice le-ar impune.

Guvernul nostru va proceda cu energię.

Tóte diarele din România se ocupă de asasinatele bulgăresci. Dăm astăđi estrase din articuli diarelor autorizate ale guvernului.

„Constituționalul“ după-ce constată, că în Bulgaria lipsese o mână tare și anarhia e acolo în vigóre, scrie:

Sub pretexte politice, banditismul a devenit omnipotent. S'au instituit comitete, dăse patriotice, cari nu sunt decât nise comitete de șantagiu, ér guvernul stă cu mânila legate față de ele.

Mai deunăđi a fost omorit — eseutat — din ordinele acestor comitete, un Român, anume Cradja, pentru-că a refuzat să fiă globit în folosul unui comitet, đis macedonean. Când însă Românul nu este omorit, atunci e de sigur globit în profitul acestor comitete cu sume enorme de banl.

Acestea se petrec sub ochii guvernului bulgar, care are datoria de a cunoșce comitetul macedonean, a sci ce urmăresce, a cunoșce pe membrii, cari-l compun, a-și da sémă de veniturile lui și de ceea-ce face, fiș cu veniturile sale, fie pe terenul scopurilor ce urmăresce.

Ei bine, acest comitet, đis macedonean, a erijat asasinatul în princip. El a asasinat pe Fitovski, el a asasinat pe Cradja, el a asasinat acum pe Ștefan Mihăileanu, pe care eri l'am dus la mormént. Óre existența unui asemenea comitet póte fi tolerată într'un Stat? Fitovski a fost asasinat, nu pentru-că ar fi fost un spion al Turciei între Bulgari, ci pentru a ascunde malversatiunii de ale đisului comitet, Fitovski fiind însărcinat a cumpăra arme în România pen-

tru membrii și aderenții acelui comitet. Fitovski nu era spion turcesc, ci soldat în concediu cu permisia căpitanului lui.

Notabilul român Cradja, asasinat în mijlocul stradei din Sofia điva în améda mare, refuzase a da comitetului đis macedonean o sumă, pe care acest comitet i-o ceruse pentru uneltirile sale în Macedonia.

Mihăileanu a fost asasinat din ordinul đisului comitet. Óre un Stat, care tolerează esistența unui asemenea comitet, póte avé pretențiã la o esistență respectată în mijlocul statelor Europei? Gândul te duce spre timpurile dinainte de răsboi și te face a judeca mai ou sânge rece procedul sumar al Turcilor față de Bulgari. Turcii au sciut mai bine decât Europa întrégă cu cine au a face!

Înainte de asasinatul lui Mihăileanu și în urma acestui asasinat, guvernul nostru a făcut demersuri energice pe lângă guvernul principar al Bulgariei. Nu scim, care va fi rezultatul acestor demersuri. Creдем însă, că guvernul bulgăresc își va da sémă de gravitatea situației, ce și-a creat prin influența sa față de comitetul macedonean și va urmări acolo pe complicitii asasinilor lui Fitovski, Cradja și Mihăileanu, aecă pe comitetul đis macedonean, a căci indicii de culpabilitate are în de ajuns. În ce privese apărarea teritoriului nostru de uneltirile comitetului macedonean, guvernul nostru va sci ce are să facă și are o situații cu totul alta, decât cea a guvernului bulgăresc.

Așteptăm decă să vedem, ce se va face în Bulgaria cu complicitii asasinilor lui Fitovski, ai lui Cradja și ai lui Mihăileanu, séu mai esact cu autorii intelectual ai asasinatelor đise politice, dăr cari nu sunt decât nise manifestațiuni anarhice în tótă puterea cuvântului.

„Timpul“ sub titlul „Asasinatul politic din capitală“ scrie între altele:

Crima comisă de Stoian Dimitroff nu mai póte fi privită ca un cas isolat, ca un act de răsbunare personală séu ca faptul unui fanatic, ci ca făcând parte dintr'un lanț de crime politice a căror organizare pornese din Sofia, se întinde peste tótă peninsula balcanică și are ramificațiuni puternice până pe teritorul nostru.

În fața unei ast-fel de stări de lucruri, nu putem sta nepăsători. Nu este destul, ca să suprimăm și să pedepsim în tótă asprimea legilor aceste fapte criminale. Trebuie ca Principatul vecin să înceteze a fi focarul unor agitațiuni primejdiose și turburătoare ale ordinii publice și ale siguranței cetățenilor pe teritoriul nostru.

Bulgarii au beneficiat de ospitalitatea română în timpuri de restrițe; pământul României a fost leagănul renascerei națiunii bulgare; fiil acestei țări au vrsat sângele lor pentru a coopera puternic la liberarea Bulgariei de jugul turcesc, care apăsa de véouri pe grumađii popórelor creștine; scim bine că recunoștința nu jócă un rol covârșitor în mersul politiceii internaționale, dăr nu se póte ca un stat tiner, care abia a đărit lumina libertăței, și-și uite într'atât datoritiile, încât să tolereze organizațiuni secrete, cari să adopte mijloce de propagandă având asemănare cu procedimentele Boxerilor chinezi.

Decă voese a menține cu noi relațiuni de bună vecinătate, guvernul bulgar este dator a lua măsurii energice pentru a pune căpét acțiunii criminale a comitetelor revoluționare, cari funcționează điva în amiața mare în Bulgaria și merg cu îndrăznéla până a nu respecta ospitalitatea statelor vecine.

Mersul instrucțiunii.

În ce privese instrucțiunea în afacerea asasinării profesorului Mihăileanu, ea a pus justiția în poziția de a urmări pe mai mulți agenți secreți a comitetului macedo-

bulgar în București. **Etă ce se anunță în privința acésta:**

Justiția continuă cercetările sale cu privire la asasinul profesorului Mihăileanu. Mai mulți Bulgari au fost arestați banuindu-se că au cunosință de uneltirile comitetelor secrete din Bulgaria. Eri chiar nise tineri bulgar, cari s'au purtat obrasnic față de autoritățile noastre la înmormântarea regretatului Mihăileanu, au fost arestați.

Șeful serviciului siguranței a arestat în decursul înmormântării pe un Bulgar, care a ultragiât în mod nedemn în prezența mai multor persoane memoria nenorocitei victime. Individul arestat se numește *Se-teeff*. El este student la Universitatea liberă din București.

Toți acei, cari se ocupă cu aceste cercetări sunt amenințați dîlnic prin scrisori anonime în cari li-se pređice un sfîrșit apropiat.

Printre Bulgarii arestați se află o persoană destul de cunoscută în capitală, anume Cazacoff, asupra căreia a găsit o scrisoare, care dovedește premeditarea crimei și complicitatea comitetelor secrete din Bulgaria.

După-ce judecătorul de instrucție i-a luat interogatoriul la parchet, Cazacoff a fost depus la Văcăresc.

Dumitroff, care a fost adus eri de la Văcăresc, continuă a spune, că n'are complicită, cu toate că ordonanța, care a sîrit în ajutorul lui Mihăileanu, susține, că a vîdut în căruciuma din apropierea locuinței d-lui Mihăileanu trei Bulgari vorbind cu asasinul.

Dumitroff confruntat cu Cazacoff a declarat, că nu-l cunoșce.

Din Italia.

Astăzi se face în Roma *inmormântarea Regelui Umberto*. Osîmintele lui vor fi așeđate spre vecnică odihnă în Pantheon. Cu ocazia acestei ceremonii funebre Roma și Italia întrîgă va manifesta în cel mai strălucit mod sentimentele ei de iubire și recunoștință față cu Regele decedat.

Până acuma nu s'a aflat testamentul Regelui Umberto. Averea lui totă o eređese prin urmare fiul său Victor Emanuel. *Avere a mișcătoare a lui Umberto face 22 milioane lire*, sumă plasată mai ales în titluri italiene și în acțiuni de cai ferate. Afară de acésta, Umberto lasă în urmă-i mai multe case și proprietăți, cari însă aduc puțin venit. Venitul proprietăților din Neapole l'a cheltuit Umberto exclusiv pentru scopuri de folos public.

Regina *Margareta* a compus o rugăciune în amintirea lui Umberto. Regina s'a adresat episcopului din Cremona să-i dea concesiune a publica rugăciunea și a o recomanda tuturor ómenilor cu inimă bună. **Etă textul acestei rugăciuni:**

În amintirea iubitelui nostru stăpîn, Regele Umberto! Precum el a fost îndurător după conștiință către fiă-cine, fi și Tu, Dómnne, îndurător către el. Precum el a iertat tot-déuna și ori și cui, iartă-i și Tu slăbiciunile lui omenești. Fiind-că și a iubit poporul și n'avea în vedere deoát fericirea patriei, de aceea, O Dómnne, lasă-l să vadă lumina vecnică. Bun a fost și numai bunătății lui a cădut jertfă, de aceea întinde-i tu, Dómnne, palmul. Pentru-că el numai binele l'a făcut în lumea acésta și în inima lui nu hrănea ură și a iertat chiar și acelora, cari numai rău i-au făcut; pentru-că totă viața lui, până la ultima suflare, și-a dedicat-o datoriei și binelui țării, — pentru sîngele, ce s'a vîrsat, pentru faptele bune și drepte, ce le-a făcut, primese-o-l, o Dómnne, în brațele Tale îndurătoare și dá-i pacea eternă.

Am amintit, că *asasinul Bresci* a făcut mărturisiri depline, a numit pe mai mulți complici ai săi și a spus în ce chip s'a decis asasinarea lui Umberto. După o scire din Milano autoritățile țin în secret amănuntele acestor descoperiri. Bresci nu și-a tradat secretul, decât sub condiția, de a-se lua de pe el cămașa de forță, pe care de Vinerea trecută o pórta câte 10 ore pe zi.

S'a pornit o mare *gónă contra anar-chiștilor*. În *Termi* au fost arestați alaltăeri 5 anarchiști; doi dintre aceștia s'au opus poliștilor, dintre cari unul fu străpuns c'un pumnal, ér altul fu greu rănit. Un al șeselea anarhist a putut să scape prin fugă.

Din Geneva și Roma se telegrafază, că atât lui *Luccheni*, cât și lui *Acciarito* li-s'a comunicat scirea despre atentatul dela Monza.

Luccheni auzind de acésta și-a exprimat bucuria și când procurorul i-a făcut imputări, el a đis:

— Încă n'am sfîrșit. De sigur vor veni la rînd și alte capete încoronate, în primul rînd principele de Neapole.

Lui *Acciarito* comunicându-i-se de asemenea scirea despre atentatul din Monza, a đis:

— Trăesoă anarchia! Acésta e diua mea cea mai frumoasă! *Trebuie omorît și noul rege!*...

Serbătorirea lui Apponyi în Paris. Sub titlul acesta foile maghiare raportéză despre un prânđ, ce s'a dat de către membrii maghiari ai conferenței interparlamentare în onóra contelui Apponyi, Dumineca trecută în „csarda“ ungurescă dela expoziția din Paris. „Pol. Ert.“ raportéză, că după ce contele Eng. *Zichy* a prezentat lui Apponyi adresa de mulțămită a membrilor grupului maghiar al conferenței; după-ce Carol *Hieronymi* a toastat pentru Apponyi, ér mamelucul *Todor Fassie* și-a golit pábărul pentru *Berzeviczy*, — a luat cuvîntul contele Apponyi. Acesta a adus laude hiperbolice nu numai modului cum s'a prezentat anul acesta Ungaria în Paris, dér în deosebi presei maghiare, care s'a arătat cu sentimente atât de mari (!!) în fața presei lumii culte. A lăudat în fine și pretinsa participare și sentimentul patriotic al reprezentanților din sinul naționalităților.

După vorbirea lui Apponyi a urmat o tîmărire și preamînire reciprocă între cei de față. Faimosul *Pazmandy* n'a lipsit nici aici dela șampaniă, pe care a beut-o de astă-dată în societate cu marii mameluci patrioți *Popovici* episcop, *Jagici*, *Serban* și *Fasie*. Peste acești mameluci însă s'a arătat ca cel mai vornic episcopul tit. sêrbesc din Buda, *Bogdanovici*, care n'a primit să reprezente nici naționalitățile, ci a đis, că el reprezintă numai „statul unitar maghiar“.

Acest chef „epocal“ unguresc s'a terminat în sunetul marșului *Rakoczy*.

Inmormântarea lui Mihăileanu.

În mijlocul unei participări a publicului capitalei fu înmormântat Marți victima atentatului bulgar, profesorul *Stefan Mihăileanu*. Poporațiunea Bucureștilor a ținut să dovedească cu acésta ocaziune simpatiile sale față cu bravul și curajosul patriot român macedonean.

Biserica *Zlutar*, unde s'a făcut serviciul funebru, ca și curtea bisericeii și strada dimprejur, erau pline de lume. În biserică erau întruniți în număr mare mai ales bărbați ai școlii în frunte cu ministrul instrucției publice *C. C. Arion* și cu secretarul general *D. A. Laurianu*. Bine au fost reprezentați și diariștii.

Mulțime de coróne au fost depuse în jurul cociugului ca semn de simpatii și de regret pentru patriotul macedonean însuflețit. Între coróne s'au remarcat: a profesorilor liceului român din Bitolia; a studenților macedo-români; a liceului Sf. Sava; a sindicatului diariștilor; a Ligei române; a d-lui *Tache Ionescu*; a familiei *Eliade*; a Societății macedo-române; a d-lui *Vasilie Dan* etc.

Cociugul a fost dus în biserică purtat pe umeri de profesori și amici ai răposatului. După cociugul urmau, sdrobiți de durere, copiii și soția mortului.

Sfîrșindu-se serviciul funebru, au ținut discursuri în biserică d-nii: *Sava Ștefănescu* din partea liceului Sf. Sava, unde Mihăileanu a fost profesor; d-l *Pericle Papahagi* din Salomie în numele profesorilor macedonei, și d-l *Georgescu Victorian* din partea institutelor particulare.

La 4 ore a pornit cortegiul spre cimiterul *Bellu*. Înaintea carului funebru mergeau preoții și Societățile cu stégurile lor în doliu. În strada *Dómnnei* carul funerar s'a oprit și d-nul *G. Niculescu*, diarist, rostese un mișcător și demn discurs. În fața Universității cortegiul éráși se oprese și d-l *C. C. Bacalbașa*, diarist, vorbește în numele presei, diaconul *Nichita* în numele studenților macedonei și profesor *Virgil Popescu* în numele Românilor din Bănat. În piața Sf. George a vorbit studentul *Luca Rusu* din partea Românilor transilvăneni.

La mormânt, în cimiterul *Bellu*, au vorbit d-nii: *Florescu* din partea Ligei culturale, *Nanu* din partea societății macedo-române și *C. Vancu* din partea liceului din Bitolia.

Astfel fu înmormântată victima atentatului de Dumineca. Doveđile de simpatii, ce le-a dat cu acésta ocaziune poporațiunea capitalei, sunt cel mai viu protest în contra miserabilei crime.

SCRIRILE ĐILEI.

— 27 Iulie v.

Pentru obligații la asentare. Ministrul de honveđi a ordonat, că toți cei obligați la asentare, cari din vre-o cauză au absentat dela asentarea din anul acesta, să fiă scrisi pe o listă după comune, care listă să fiă prezentată primăriilor respective. Conscrierea se referă la clasele de etate 1864—1876 și este a se escuta și termina în timp de șese săptămâni. În listele de conscriere este a se face cunoscut locul unde se pot erua respectivii. Obligații la asentare, cari se află în străinătate și eventual în America vor fi visitați, după împrejurări, pe cheltuiala statului și 'n cas, că vor fi aflați apți de serviciu vor fi imediat predați.

O nouă volnică. Fóia ungurescă „*Magyarország*“ istorisește următorul cas: *George Hodrea*, învățător la școlă din *Peceneșca*, a mers diiele treoute la băile herculane, ca să se întâlnească cu un cunoscut al său din România. Întrînd în salonul băilor, portarul l'a provocat, pe baza unui ordin al directorului, să ese de-acolo. Învățătorul n'a urmat provocării. Atunci portarul merge să se plîngă fisolgăbirului *Kolozsvari Laszlo*. Acesta imediat a citat la sine pe învățător, dér acesta n'a mers. Numai decât fisolgăbirul a trimis gendarmii, cari între baionete au condus pe învățător la fisolgăbiru „spre generala scandalisare a publicului“, cum se exprimă amintita fóia. Ajuns în cancelaria fisolgăbirului, acesta fără să fi luat vre-un protocol cu el și fără a-l asculta, i-a împărțășit, că e espulsat pentru tot-déuna de pe teritoriul băilor herculane. — Făcînd aceste constatări, „*Magyarország*“ đice: „Nu scim, ce ură ori mîniă a îndemnat pe d-l fisolgăbiru la acésta procedură; e însă sigur, că a proces ilegal și pe nedrept, când fără nici o cauză a escortat pe un om cu gendarmii cât ține stabilitentul balnear și 'i-a violat libertatea personală. Sperăm, că vice-spanul ori în cas de lipsă ministrul de interne va pedepsi după merit acésta procedură bașbuzucă.“

Monument. În 5 August n. o. s'a sfințit în cimiterul din *Abrud* monumentul de marmoră ridicat la morméntul părinților și fratelui *Metropolitului* de fericită memoriă *Alexandru Sterea Șuluțiu*. La acest act a luat parte un public ales și numeros. Tot atunci s'a sfințit în *Bistra* monumentul ridicat la morméntul soției *metropolitului*, fost odinioară protopop al *Bistrei*, spune „*Tribuna*“.

Congresul presei. Congresul internațional al presei, care s'a întrunit acum la Paris, a discutat și votat, în una din recentele sale ședințe, concluziunile unui remarcabil raport prezentat de *Jacquemaire*. Acest proiect al lui *Jacquemaire* prevede organizarea unui tribunal arbitrar pentru judecarea diferendelor dintre jurnaliștii țărilor străine. Tribunalul nu va avé un caracter permanent. El va fi constituit în condițiuni determinate pentru fiă-care afaoere, care 'i va fi referită de către părțile în contestațiune. Deciziunile sale vor fi

executorii, conform legislațiunei țărilor, căror vor aparține interesăți. Congresul a adoptat apoi desideratul creării de *școli speciale pentru jurnaliști*. Sâmbătă a fost ședința de închidere.

Păpușele Reginei. Păpușele în costume istorice ale M. S. Reginei *Elisabeta a României*, cari au fost admirate înainte cu doi ani în București, sunt espuse acum la *Carls-Court* în Londra. O depeșă particulară din Londra spune, că expozițiunea acestor păpuși a obținut acolo un mare succes.

Sinuciderea unui diplomat. *Sir Hugh Grosvenor*, al doilea secretar dela ambasada englesă din Viena, s'a sinucis luni sêra. Cauzele acestei sinucideri, care a produs mare senzație în toate cercurile înalte din orașul habsburgic, sunt necunoscut încă. *Sir Hugh Grosvenor* se trage din o familie patriciană englesă. Legături de prietenii îl legau cu totă aristocrația vieneză, ér prin înzucorire era în familiă cu cele mai de sêmă case nobile ale țerei sale.

Wilhelm Liebknecht, unul din conducătorii socialiștilor germani, a murit alaltăeri în Berlin la vîrsta de 74 ani. A fost unul din cei mai înflăcărâți apărători și propagatori ai ideilor socialiste. Deja din tinerețe era apostolul acestor idei și pentru-că în 1848 s'a alăturat din tot sufletul la revoluția parlamentară din Frankfurt, după sutocearea acesteia suferi închisóre din Septembrie 1848 până 'n Mai 1849. Abia scăpat de aici, se amestecă în altă răscolă, care nereușind, se refugiază în Elveția, unde întră în conducerea societății muncitorilor socialiști, din care cauză după câți-va ani guvernul german l'a espulsat. La 1870 a combătut vehement pe conducătorii războiului contra Franței și numi anectarea Alsației și Lorenei o tîlhăria. Tot așa protestă și în contra proclamării regelui *Wilhelm* de împărat german. Mai târziu stabilindu-se în Lipsca a redactat diarul „*Vorwärts*“ împreună cu deputatul *Hasenclever*. Fóia au strămutat-o în urmă la Berlin, unde se redigéza și adă și se împarte dîlnic în 300,000 eemplare. *Liebknecht* și-a organizat din aderenții săi o tabără de luptători ageri în parlamentul german, care a dat mult de gîndit lui *Bismarck* și a cărei activitate a aflat preutindenți ecou la socialiștii din Europa.

In convictul din Sighet al Asociațiunei pentru cultura poporului român din Maramureș pe anul școlar viitor se primesc câți-va studenți și pe lângă plata de 300 cor. pe anul școlar. A-se adresa la D-l vicar *Tit Bud*, directorul Convictului.

O contesă maghiară arestată în America. O fóia americană aduce următórea scire, pe care o vedem reproducă și în foile unguresce din Budapesta: „În urma unui cas neprevăđut, în diua de 23 Iulie contesa *Festetics*, renumită pentru frumsoșea sa, a ajuns pe banca acusaților și judele de poliția *Jefferson Marchet* pe lângă o garanță de 1000 dolari a ordonat să fiă ținută în arest până se va termina pertractarea. Frumósă femică locuia, sub pseudonimul „*A. M. Duca*“, la amica sa *Dora Radston* și cu permisiunea acesteia s'a obienuit a purta adese-ori ca podóbă la gât un lanț cu petrii scumpe, care forma proprietatea amiceii sale. După cum se afirmă, contesa *Festetics* cu ocaziunea preumblărei, ce o făcuse în urmă, a perdut acest lanț, fără să fi împărțășit acésta amiceii sale. D-na *Radston* avînd în suspiciune pe o servitóre făcú arătare la poliția și astfel a urmat cercetarea al cărei sfîrșit încă nu-i cunoscut.

Emigranții evrei, la număr peste 300, cari petrecuseră aprópe două săptămâni în Budapesta, au plecat de-acolo alaltăeri. O parte din ei s'a dus în Canada, alții în Argentina, câte-o grupă se vor așeđa în Australia și Paris, ér unii, primind bani, au aflat că este mai bine să se reintórcă în România. — Într'aceea foile unguresce spun, că în aceeași sêra când au plecat cei 300, au sosit alți 180 de emi-

grații din Viena în Budapesta cu vaporul. Acești târtani pierde-vară și-au luat drumul spre Galați.

Din Iași se scrie: Dilnic sunt chemați la siguranță un număr mare de Italiani, dela cari se iau informații. Intre alții au fost chemați și Italianii Briotti Givovani, Tomat Giovanni, Mordenti Giovanni, care este deja arestat și Barbiano Giovanni cel dintâi venit în Iași la 23 Iulie a. c. Aceștia au fost chemați, bănuindu-se, că unul dintre ei ar fi acela, care ar fi întreprins corespondența cu asasinul Bresci. Mai mult chiar, s'a făcut perchiștie la unii Italiani și s'au găsit diferite scrisori din Roma și Neapole, cari au și fost confiscate; și aceasta tot în speranța de a descoperi pe autorul corespondențelor cu Bresci. Cercetările continuă cu mare activitate și ași vor sosi la siguranță scrisorile confiscate de la Italiani.

Tun nou. Din Petersburg se anunță, că căpitanul de artilerie *Kozlov* a construit un tun, care din depărtare de 115 chilim. poate să străbată o pancară de fier grosă de 6 policari.

Doi diariști arestați ca anarhiști. O neplăcută aventură li-s'a întâmplat la doi colaboratori dela „Daily Express” și „Morning Post” în calea din Coburg la Berlin. Poliția secretă urmându-i și pătrundu-i-se, că unul este anarhist italian, altul frances, s'au luat măsuri să fiă arestați. Arestarea lor s'a și întâmplat, dăr după o oră de repaos la umbră au fost liberați.

Umberto și anarhiștii. Regele Umberto a fost pentru prima-ora amenințat de anarhiști înainte cu 22 ani. În 15 Martie 1878 s'au găsit afișate pe zidurile Genevei nisece placate roșii cu text italian, cari prețeaua lui Umberto morțe prin violență, decât va face să fiă executat atentatorul *Passanante*. Eță textul placatului: „Adu-ți aminte, o rege, în acea zi de pământul lui *Passanante*. Nu crede, că sentința spră a judecătorului civil te va asigura contra lui Umberto de Savoya! Se dice, că tu ești om curagios. Noi te chemăm la luptă: lasă să se tae capul lui Giovanni *Passanante*! Pentru sânge cu sânge ne vom răsbuna”. Placatul a fost pregătit într'o tipografie din Geneva, al cărei proprietar a și fost espulsat. Tot atunci au fost espulsați: *Marcatelli*, *Grimari*, *Solieri* și *Enrico Malatesta*, anarhiști italieni. *Malatesta*, care avea rol conducător în „propaganda prin fapta”, s'a dus la Londra, apoi la *Patterson* lângă Newyork, de unde a plecat Bresci spre Monza pentru comiterea înfiorătoare crime.

Aventurile unui cuvânt de însemnătate istorică. Incurând se va desvêli pe piața Dauphin, în Paris, un vechi monument comemorativ, care timp de trei-deci de ani a zăcut într'o magazie din Louvre. Este vorba adecă de statua lui *Desaix*, care a fost ridicată în memoria luptei dela *Marengo*. Pe statuă se puteau ceti următoarele: „Spuneți-i primului consul, că numai într'u atâta imi pare rău, că mor, pentru că n'am lucrat încă destul în interesul osterității”. Se dice, că acestea au fost ultimele cuvinte ale lui *Desaix*. În realitate s'au susține, că ultimul cuvânt al lui *Desaix* n'a fost „osterității”, ci „republicei”. Pe timpul primei împărății cuvântul „republică” a fost șters de pe statuă și înlocuit cu „gloria patriei”. În 1830 acosta a fost înlocuită cu „La France”, la 1848 din nou a fost înlocuit „La France” cu „Republica”. Sub a doua împărăție erăși a fost schimbat cuvântul „Republica” cu „osteritate”. În sfârșit, acum la anul 1900, pe statuă lui *Desaix* străluce din nou cuvântul „Republică”.

Concert. Duminecă, în 12 August a. c. muzica orașenescă va cânta la hotel „Pomul verde”. Inceputul la 8 ore sêra. Intrarea 60 bani. Intre altele se vor cânta piesele: „In cabinetul automat”, poutpuriu umoristic de *Robert Vollstadt*; „*Tabăra Buriior*” de *Munkelt*.

Răsboiul în China.

Trupele aliate spre Peking.

Se scie, că trupele aliate au plecat din Tien-Cin spre Peking. 16,000 de omeni, în mare parte Ruși și Japonesi, au atacat la *Pei-Cang* armata chineză. *Pei-Cang* se află câți-va kilometri dela Tien-Cin. Lupta a durat până la amiazi și pentru aliați a fost desastroasă, căci ei au avut nu mai puțin de 1200 morți și răniți. Asta e o pierdere destul de mare și nu pôte fi re-compensată prin aceea, că la urmă Chinesii s'au retras în pădurile *Pei-Cang*-ului, pe cari de vor voi să le cucerească, Europeanii vor trebui să pörte lupte mai crunte dör decât pentru Tien-Cin.

Lupta dela *Pei-Cang* s'a întâmplat Duminecă. Ea arată, că Chinesii sunt foarte înverșunați și că aliații vor trebui să desfășure o mare forță pentru învingerea piedecilor mari, ce le stau în cale spre Peking.

Situația în Peking.

După soirile sosite în urmă puterea este erăși cu desevîrșire în mâna împărătesei văduve. Ea a numit comandant peste trupele din capitală pe *Li-Ping-Heng*, unul din cei cari mai mult urșce pe străini.

„*Journal and Advertiser*” primesc din Shanghai scirea, că un colonel din marina americană a primit prin un mesager indigen o scrisore provădută cu subscrierea ambasadorului american *Conger*, care dice: „*Dacă peste tot puteți ajuta, atunci ajutați momentan. În Peking nu este guvern, afară de comandantii trupelor, cari au hotărât nimicirea străinilor*”.

Sörtea ambasadorilor.

Dacă scrisorea acosta nu este aporifă, atunci foarte puține speranțe se pot lega de soirile, că ambasadorii vor fi trimiși la Tien-Cin. „*Daily Express*” spune într'o telegramă din Shanghai cu data de 6 Aug., că *Li-Hung-Ciang* ar fi declarat, că ambasadorii au părăsit Vineri Pekingul. Despre acosta nu se scie însă nimic pozitiv.

Sörtea ambasadorilor eternă acum dela succesul ori nesuccesul armelor aliaților. Dacă Chinesii vor fi învinși lângă Peking, ambasadorii vor scăpa; la cas contrar însă sörtea lor va fi și mai desperată ca până acum, căci n'ar avé cine să-i mai salveze.

Reacționarii chinesi luând de veste, că ambasadorii vor fi trimiși la Tien-Cin, s'au adunat și au luat deciziunea de-a împiedea transportarea lor și de-a face imposibilă realizarea edictului împărătesc. Generalul *Tung-Fu-Siang* a fost provocat de reacționari să rețină în drum pe ambasadori și trupele de escortă, sêu decât ambasadorii n'au plecat, ei să fiă reținuți în Peking.

Intr'aceea o telegramă din Tien-Cin spune, că noul comandant al trupelor din Peking, *Li-Ping-Heng* s'a unit cu *Kangin*, partisanul reacționarilor, asupra cestiunei de-a împiedea retragerea ambasadorilor și de-a nu li se mai da victualii.

Li-Hung-Ciang. — Doi filo-străini executati.

Din Shanghai se vestescelui „*Times*”, că *Li-Hung-Ciang* imbolnăvindu-se, a cerut un concediu de 20 de zile, preoum și autorisația de-a negocia cu puterile.

Se confirmă scirea, că doi membri filo-străini din *Cungli-jamen* au fost executați. Nu li-s'au tăiat capetele, cum se dicea la inceput, ci trupurile lor au fost despicate în două.

Turcii și Chinesii.

Noutățile venite din China produc o deosebita impresie la Constantinopole. Turcii dela cel mai înalt demnitar, până la cel din urmă lucrător, nu-și pot ascunde bucuria, ce resimt, vădând Europa incurcată într'o afacere, care după dășii i va produce în mod neîndoios supărări de tot felul, fără a ține seama de sacrificiile în bani și pierderile considerabile de soldați, omorâți în răsboi, sêu decimați de diferite epidemii.

Fiă-care telegramă sosită din China și anunțând masacrul creștinilor la Peking, sêu airea, este primită c'o deosebită bucuria de Turci. Dășii speră, că cestiunea chineză va sfârși să distrugă armonia europeană și că ori de câte ori Europa este divizată, sêu este ocupată în altă parte, Turcia rămâne stăpână pe actele sale.

Ultima mișcare armenofilă în mai multe capitale din Europa și în special la Paris, a îngrijat mult pe consilierii Sultanului, cu atât mai mult, cu cât noutățile sosite din Armenia continuă a descrie ca absolut supărătoare situațiunea bietelor populațiuni armenesce, lăstate vecinic la grația Kurđilor.

Mai sunt și alte motive pentru cari Turcii doresc să vadă insurecțiunea chineză luând proporțiuni formidabile și făcând imposibilă menținerea Europeanilor în China.

Propaganda creștină, care se face în imperiul ceresc, nu convine de loc musulmanilor.

În China sunt mai bine de câte-va milioane de mohamedani; Sultanul, care este califul credincioșilor, se crede într'u câtva suveranul spiritual al acestor musulmani și speră, că cu timpul să propage islamismul în vastul imperiu chinez, cu mulți sorți de izbândă.

Turcii comentază cu mândria noutatea, că soldații chinesi, mai bine disciplinați și mai bine eserecitați, sunt tocmai soldații musulmani.

Dășii ar voi, deci, să vadă pe acești soldați mohamedani unindu-se cu insurgenții, masacrând și gonind pe toți Europeanii de pe teritoriile imperiului, pentru a ușura propagarea islamismului în China.

Mulțămită publică.

Din încredințarea adunării generale ordinare a X-a, ținută la Arad în 12 și 13 Iulie st. n. a. c., comitetul central al reuniunii învățătorilor români dela școlile populare profesionale ortodoxe din protopiatele aradane I—VII aduce prin acosta cea mai călduroasă mulțămită tuturor binefacătorilor marinișosi, cari în decursul anului administrativ 1899/1900 moralicesc sêu materialicesc ni-au sprijinit reuniunea într'u îndeplinirea grelei sale misiuni.

În special primescă mulțămită ferbinte următorii stim. d-ni pentru donațiunile făcute în favorul bibliotecii:

1) *Simeon P. Simon* din Șomfalău pentru 1 exemplar din *Rătăcirile lui Odyseu*. 2) *Ioan Dariu* din Brașov pentru 2 ex. gram. I. rom. ed. IV., c. I.; 2 ex. gram. I. rom. ed. III. c. II.; 2 ex. banca de școlă 1 es. Istoria patriei, ed. III.; 2 ex. *Disciplina*; 1 ex. micul cântăreț, ed. II. 3) *C. Xeni* din București pentru un ex. *Opinia publică*. 4) *I. Marcu* din Boșca pentru 10 ex. *Reflecțiuni la esam*. 5) *N. Albani* din Sâmbăta pentru 2 ex. *Prăsirea galitelor*. 6) *G. Bodnariu* din Boșca pentru 50 ex. *Oglinda inimii*. 7) *Petru Vanou* din Măderat pentru 1 es. *Vieritul*. 8) *Ios. Moldovan* din Arad, și soții pentru un es. *Abc. ed. II*.

Din ședința ordinară a comitetului central, ținută în 21 Iulie n. 1900.

Arad, 4 August n. 1900.

Pentru comitetul reuniunii:

Prof. Teodor Ceotea, m. p.,
președinte.

Florian Cióra, m. p.,
bibliotecar.

ULTIME SCIRI.

Viena, 8 August. *Coloman Szell*, care a sosit ași aici, își continuă călătoria spre Ischl, unde va fi primit mâne în audiență la Majestatea Sa.

Roma, 8 August. Părechea regală a sosit ași. La intrarea în oraș o mulțime imensă de omeni au urmat-o pe strade. Trăsura regală era însoțită de carabinieri înarmați. Atitudinea poporului fû esemplară.

Petersburg, 8 August. Conte *Lambsdorff* a fost numit ministru de externe.

DIVERTISMENT.

Juwaerele domnitorilor. Dintre toți domnitorii lumii, Șahul Persiei are juwaerele cele mai prețioșe. Țarul Rusiei pörta un orologiu de aur, pe care specialiștii l'au prețuit cu 4000 ruble. Regina Victoria are un colier din aur împodobit cu tot felul de petrii scumpe, a cărui greutate întrece peste o chilă. Pe timpul căldurilor mari nu toamai e plăcută purtarea unui atare colier. Regina Spaniei pe și își schimbă inelele în degete de câte 5--6 ori. O pôte face, deörece posedă vre-o trei sute. Tinêra Regină a Olandei nu pörta juwaere.

*

Regele falsificătorilor de bani.

Dilele acestea a fost liberat din închisorea New-York-ului un renumit prinso-nier, cu numele *Milles Ogle*, după ce și-a împlinit osânda. Acesta e pôte cel mai renumit falsificator de bani, care cea mai mare parte a vieții sale și-a petrecut-o cu meseria acosta. Ogle atât era de destru în pregătirea clișeurilor pentru banconote, încât apröpe era imposibil de a se puté distinge banconotele lui false de cele adevărate ale statului. Încă și astăzi mai are Ogle ascunse din clișeele lui, pe cari autoritățile după câte și mai câte cercetări, nu le-a putut afla. Cu câțiva ani mai înainte i-s'a spus lui Ogle, că-l liberăz din închisöre și-i dă o slujbă onorifică, numai să dea clișeurile. Regele falsificatorilor însă a respins frumösele oferte. Astăzi Ogle este un om sdrobot și părăsit de töte puterile și slăbioiunea lui în scurt timp va duce în mormânt secretul renumitelor clișeuri.

*

O plantă dăttătoare de viață.

În China se folosesc ca mijloc de cură förte vestit și cercetat așa numita „rădăcină ghinseng”. Medicii din China afirmă, că gustarea acestei rădăcini face să-i trecă omului obosela, să-i delătore slăbioiunile, ba chiar să întinerescă pe bêtărâni, dându-le nouă putere de viață. Se asigură, că în China atât este de mare numărul omenilor, cari întrebuințază „rădăcina ghinseng”, încât țera abia este în stare să producă o cantitate suficientă pentru mulțumirea trebuinței indigenilor. Fiind-că se vinde cu un preț necredut de mare, în Statele-Unite și în Canada încă au început să cultive această interesantă plantă. Acosta plantă, (după botanici „*Panax quinquefolia*”) se pôte cultiva și în țêrile nöstre. S'ar fi și cultivat pôte, dăr esista până acum un mare inconvenient în faptul, că cultivarea se putea face numai prin plantarea de sêmênță, ér pe calea asta până ar fi crescut planta, așa ca să pötă fi folositöre, i-ar fi trebuit 4—5 ani. Pedeca acosta însă acum e delăturată, deörece s'a constatat, că planta ghinseng nu e lipsă a se cultiva din sêmênță, fiind-că pentru cultivare se află rădăcina potrivită din care planta creșce și se înmulțesc repede.

Literatură.

În institutul tipografic „*Minerva*” din București a apărut „*Ziua învierii*”, epilog dramatic în trei acte. Traducere de *II. Chendi* și *C. Sandu*. Conține 93 pagine.

*

Din „*Cura de apă*” ed. IV, apărută de curând, se pot procura esemplare și dela *Tip. „A. Mureșianu”* cu 3 cor. plus 20 bani porto. Legată în scörță și cu esterior plăcut 4 cor. plus 30 b. porto. *Cura* lui *Kneipp* e cunoscută în töta lumea și scrierile sale cu prețioșele povețe igienice ar trebui să se afe în töta familia, precum și în bibliotecile populare, căci țêranii pot profita mai mult de ele. Opul cuprinde peste 600 pag. și are o scală alfabetică a tuturor bôlelor și povețelor de cari se trac-téză în op, în număr cam de 2200.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu*.

Redactor responsabil: *Gregoriu Maior*.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

Scrieri scolare.

Istoria pedagogiei de V. Gr. Borogovan O carte nouă și de mare interes pentru toți bărbații de școală. Prețul 1 fl. 50 cr. (cu posta 1 fl. 60 cr.)

Istoria Biblică pentru folosul școlilor poporale din diecesa Gherlei. (Cu permisiunea superiorilor). Tipărită în 1898, Partea I (Testamentul vechi) costă 25 cr., 2a parte II (Testamentul nou) 20 cr. plus câte 3 cr. porto de fă-care.

Cântul în școala populară de Iuliu Pop. învățator în Năsăud. Teoriă, praxă și cântări. Este o scriere întocmită pentru cei ce propun cântările. Prețul 30 cr. (cu posta 33 cr.)

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, ca îndreptar pentru cateheți, învățători și părinți, prelucrat de Basiliu Rațiu, profesor la seminarul din Blășișu Prețul 40 cr. (cu posta 45 cr.)

„Invățătură creștină“ sêu Catechismul mare pentru tinerimea greco-cath Edițiunea III. (1898). Cu binecuvântarea episcopului de odinioară al Gherlei, Ioan Alexi. Noua edițiune a apărut cu îmbunătățiri și e tipărită cu ortografia cu semne. Conține 284 pag., format 8°, e legată solid și costă 80 cr. (cu posta 90 cr.)

Gramatica limbii române, pentru școlile inferioare, prelucrată după sistemul fonetismului modern, de Ioan Popiu. Partea I. Etimologia. Edițiunea II. Prețul 50 bani.

Rochii de mătase Foulard fl. 8.20

și mai sus! — 14 metri. — Trimise franco și liberate de vamă! — Mostre se trimit imediat, asemenea „Mătase Henneberg“ neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la 14 fl. 65 cr. metru.

G. Henneberg, Fabricant de mătăsuri, (liferant al curții c. și r.) Zürich.

Cursul la bursa din Viena.

Din 7 August 1900.

Table with financial data from Vienna, including exchange rates for gold, silver, and various currencies like the Austro-Hungarian and British pounds.

Cursul pieței Brașov.

Din 8 August 1900.

Table with market data from Brașov, listing prices for various commodities like flour, oil, and other goods.

ANUNCIURI (insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisiei administratiunii. In cazul publicării unui anuntiu mai mult de odată se face scădământ, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

PUBLICAȚIUNE.

Pentru predarea lucrărilor de reparatură a trotoarului în ulița Lungă, precum și pentru introducerea a două canale în ulița de mijloc (Brașovul-vechiu) de la casa nr. 98 și 113 în jos în o lungime de 400 metri se va ține în 16 August 1900 la orele 10 a. m. în biroul orașenesc de economiă o pertractare de ofert, unde se pot vedea și condițiunile pentru predarea lucrărilor acestora preliminate cu 1280 cor. 88 bani — în orele de oficiu, până la ziua pertractării.

Brașov, 7 August 1900.

1041.1—1 Oficiul orașenesc de economiă

Advertisement for Ch. G. Luxner, a business in Cracovia (Krakau), recommending Chinese goods. Includes contact information and a small graphic.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1900.

Main railway schedule table with multiple columns for different routes: Budapest-Predeal-București, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Mureș-Ludoș-Bistrița, Cucerdea-Oșorhei-Regh.-săsesc, Ghiriș-Turda, Dej-Bistrița, Sibiu-Cisnădie, Clușiu-Zălau, Alba-Iulia-Zlatna, Brașov-Zărnești, Timișoara-M.-Rodna-Lippa, Brașov-Chezd-Oșorhei.

* Nota: Orele insemnate in stanga stațiunilor, sunt a se citi de sus in jos; cele insemnate in dreapta de jos in sus. — Numeri incuadrati cu linii mai negre in s muéza orele de noapte. — Semnul — arată cu signa direcție, încătrău merge trenul.